

AJUDANT A VIURE

Estem fets per a la festa

És segur que les properes festes de Sant Anastasi donaran oportunitat a tot un poble per a expressar-se amb gestos i actituds d'una alegria fàcilment contagiosa. Totes les festes tenen un component «comunitari» ben evident (i generalment social i religiós). L'ésser humà no és únicament una força de treball o un subjecte de drets o un consumidor de productes.

Els seguidors de Jesús hem d'alegrar-nos de tot allò que contribueixi a potenciar aquest dinamisme «comunitari» i hem de fer-nos presents (hem de ser «signe i instrument») valorant més

i més els aspectes no verbals de la nostra presència a la societat en qualsevol circumstància, per tal d'ajudar a fer realitat una gran aspiració humana: la fraternitat entre tots. Els evangelistes deixen ben clar que, a més de la paraula, també els esdeveniments i les accions de la vida de Jesús revelen la presència de Déu... (Mt 11,3-5).

És segur que viure i fer viure generoses experiències de fraternitat, no sols amb paraules sinó amb la vida de cada dia, ens ajudarà sempre a obrir-nos a la transcendència i, a més, un poble que celebra la vida de manera «vibrant» és, sens dubte, un poble que gaudeix de bona salut.

La veritat és que «estem fets per a la festa» més que no per al dol, com confessa la humanitat creient: la nostra vida és participació del Déu de la Vida, a imatge i semblança del qual hem estat creats.

Seria absurd voler negar que hi ha massa coses que ens fan patir. Ara mateix vivim una situació de crisi que, encara que sigui conjuntural i transitòria, comporta molta problemàtica a les persones, a les famílies i a tota la societat. Desgraciadament al llarg de la nostra història no han faltat ni faltat experiències de mort. Ens acompanyen «des de l'origen». Però seguirem enfrontant-nos amb esperança al mal (dolor, malaltia, pobresa, injustícia, discriminació, i tota classe d'actuacions personals i socials que impedeixin «viure»...) implicant-nos-hi solidària i responsablement.

Aquells que fem el possible per construir les nostres vides i les dels nostres germans sobre l'esdeveniment salvador del Crist Ressuscitat, estem convençuts que el mal no podrà ja tenir l'última paraula.

Per això, benvinguda la festa: ens agrada la festa. No pot ser d'altra manera ja que estem creats per a una festa «eterna».

A tots els que anem a celebrar aquestes festes en aquesta terra ferma i als que vindran a acompanyar-nos en aquesta experiència de gojosa fraternitat, vull expressar-los els meus millors desigs. I a tots els que les fan possibles amb el seu esforç, també un sincer agraïment.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe.

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

Trobada de formació de catequistes

El dissabte 18 d'abril se celebrà, a la parròquia Sant Agustí, de La Bordeta, la Trobada de Formació de Catequistes, organitzada per la Delegació de Catequesi del nostre Bisbat.

La participació va ser molt nombrosa en número de catequistes i de parròquies i poblacions. Mn. Josep Anton Jové va obrir l'acte amb

la benvinguda als participants i transmetent una salutació del senyor Bisbe, Mn. Joaquim Mesalles va ensenyar-nos una bonica cançó molt apropiada perquè la cantin els nens i nenes en la diada de Corpus d'enguany, i el pare Joan Sunyol va dirigir el treball entorn del tema «Pregar i celebrar». Va ser un matí esplèndid i molt profitós.

Cinc preguntes bàsiques sobre l'assignació fiscal a través del 0,7% de l'IRPF

Per què cal marcar la casella «Altres fins d'interès social»?

Perquè és un dret amb el qual atorgues el 0,7% dels teus impostos a projectes socials.

Puc marcar més d'una casella?

Sí. Des de l'any 2000 es poden marcar les caselles «Altres fins d'interès social» i la de l'«Església», no són excloents.

A què es destinen els diners assignats a «Altres fins d'interès social»?

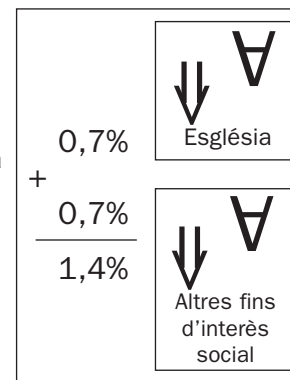
A ajudar les persones més desafavorides del nostre entorn i del Tercer Món.

Em suposa un cost econòmic marcar aquestes caselles?

No. En absolut.

I si no marco cap casella?

La seva assignació tributària anirà als pressupostos generals de l'Estat.

Més informació a la pàgina web:

<http://www.portantos.es>

50è aniversari de la parròquia Nostra Senyora de Montserrat

► La parròquia de Nostra Senyora de Montserrat, en la partida d'Alpicat, va ser creada el 27 d'abril de 1959 per l'aleshores bisbe de Lleida, Mons. Aurelio del Pino Gómez. Aquest proper dilluns 27 d'abril celebra, doncs, el seu cinquantè aniversari. A la comunitat i al seu rector els donem l'enhorabona. Per molts anys!

DIUMENGE V DE PASQUA

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 9,26-31)

En aquell temps, Saule arribà a Jerusalem, i allà intentava incorporar-se als creients, però ells no creien que s'hagués convertit, i tots el defugien. Llavors Bernabé el prengué pel seu compte, el presentà als apòstols, i els contà com, pel camí, el Senyor se li havia aparegut i li havia parlat, i amb quina valentia havia predicat a Damasc el nom de Jesús. Des d'aquell moment convivia amb ells a Jerusalem amb tota llibertat, predicava amb valentia el nom del Senyor, conversant i discutint amb els jueus de llengua grega. Aquests es proposaren de matar-lo, però els germans, que ho saberen, l'acompanyaren a Cesarea i el feren marxar a Tars.

L'Església vivia en pau per tot Judea, Galilea i Samaria. Així creixia, s'anava edificant, i vivia constantment a la presència del Senyor, confortada per l'Esperit Sant.

▶ Salm responsorial (21)

R. *En el Senyor s'inspirarà el meu himne / el dia del gran aplec.*

Davant dels fidels oferiré els sacrificis promesos. / En menjaran els humils fins a saciar-se, / lloaran el Senyor els qui sincerament el busquen, / i diran: «Viviu per molts anys». R. Ho tindran present i es convertiran al Senyor / tots els països de la terra; / es prosternaran davant seu / gent de totes les nacions. / Fins les cendres de les tombes l'adoraran, / s'agenollaran davant seu els qui dormen a la pols. R.

Serà per a ell la vida que em dóna, / els meus descendents li seran fidels. / Parlaran del Senyor a les generacions que vindran, / i anunciaran els seus favors als qui naixeran després, / i els diran: «El Senyor ha fet tot això». R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Joan

(1Jn 3,18-24)

Fillets, que el nostre amor no sigui només de frases i paraules, sinó de fets i de veritat. Llavors coneixerem que ens mou la veritat i la nostra consciència es mantindrà en pau davant de Déu. Perquè si la nostra consciència ens acusa, pensem que Déu és més gran que la consciència, i que ell ho sap tot.

Estimats, si la consciència no ens acusa, podem acostar-nos a Déu amb tota confiança, i obtindrem el que li demanem, perquè complim el que ens mana i fem allò que és del seu grat.

El seu manament és que creguem en el seu Fill Jesucrist i que ens estimem els uns als altres tal com ens ho té manat. Si complim els seus manaments, ell està en nosaltres i nosaltres en ell. I, per l'Esperit que ens ha donat, coneixem que ell està en nosaltres.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 15,1-8)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Jo sóc el cep veritable, i el meu Pare és el vinyater. La sarment que no dóna fruit en mi, el Pare la talla, i la que dóna fruit, l'esporga i la neteja perquè encara en doni més. Vosaltres ja sou nets gràcies al missatge que us he anunciat. Estigueu en mi i jo en vosaltres. Així com la sarment, si no està en el cep, no pot donar fruit, tampoc vosaltres no podeu donar fruit si no esteu en mi. Jo sóc el cep, i vosaltres, les sarments. Qui està en mi i jo en ell dóna molt de fruit, perquè sense mi, no podrieu fer res. Si algú se separa de mi, és llançat fora, com ho fan amb les sarments, i s'asseca. Les sarments, un cop seques, les recullen, les tiren al foc i cremen. Si us quedeu en mi, i el que jo us he dit queda en vosaltres, podreu demanar tot el que desitgeu, i ho tindreu. La glòria del meu Pare és que vosaltres doneu molt de fruit i sigueu deixebles meus».

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 9,26-31)

En aquellos días, llegado Pablo a Jerusalén, trataba de juntarse con los discípulos, pero todos le tenían miedo, porque no se fiaban de que fuera realmente discípulo. Entonces Bernabé se lo presentó a los apóstoles. Saulo les contó cómo había visto al Señor en el camino, lo que le había dicho y cómo en Damasco había predicado públicamente el nombre de Jesús. Saulo se quedó con ellos y se movía libremente en Jerusalén, predicando públicamente en nombre del Señor. Hablaba y discutía también con los judíos de lengua griega, que se propusieron suprimirlo. Al enterarse los hermanos, lo bajaron a Cesarea y lo enviaron a Tarso.

La Iglesia gozaba de paz en toda Judea, Galilea y Samaria. Se iba construyendo y progresaba en la fidelidad al Señor, y se multiplicaba, animada por el Espíritu Santo.

▶ Salmo responsorial (21)

R. *El Señor es mi alabanza en la gran asamblea.*

Cumpliré mis votos delante de sus fieles. / Los desvalidos comerán hasta saciarse, / alabarán al Señor los que lo buscan: / viva su corazón por siempre. R.

Lo recordarán y volverán al Señor / hasta de los confines del orbe; / en su presencia se postrarán / las familias de los pueblos. / Ante él se postrarán las cenizas de la tumba, / ante él se inclinarán los que bajan al polvo. R.

Me hará vivir para él, mi descendencia le servirá, / hablarán del Señor a la generación futura, / contarán su justicia al pueblo que ha de nacer: / todo lo que hizo el Señor. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Juan

(1Jn 3,18-24)

Hijos míos, no amemos de palabra y de boca, sino de verdad y con obras. En esto conoceremos que somos de la verdad y tranquilizaremos nuestra conciencia ante él, en caso de que nos condene nuestra conciencia, pues Dios es mayor que nuestra conciencia y conoce todo. Queridos,

si la conciencia no nos condena, tenemos plena confianza ante Dios. Y cuanto pidamos lo recibimos de él, porque guardamos sus mandamientos y hacemos lo que le agrada.

Y éste es su mandamiento: que creamos en el nombre de su Hijo, Jesucristo, y que nos amemos unos a otros, tal como nos lo mandó. Quien guarda sus mandamientos permanece en Dios, y Dios en él; en esto conocemos que permanece en nosotros: por el Espíritu que nos dio.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 15,1-8)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Yo soy la verdadera vid, y mi Padre es el labrador. A todo sarmiento mío que no da fruto lo arranca, y a todo el que da fruto lo poda, para que dé más fruto. Vosotros ya estáis limpios por las palabras que os he hablado; permaneced en mí, y yo en vosotros. Como el sarmiento no puede dar fruto por sí, si no permanece en la vid, así tampoco vosotros, si no permanecéis en mí. Yo soy la vid, vosotros los sarmientos; el que permanece en mí y yo en él, ése da fruto abundante; porque sin mí no podéis hacer nada. Al que no permanece en mí lo tiran fuera, como el sarmiento, y se seca; luego los recogen y los echan al fuego, y arden. Si permanecéis en mí, y mis palabras permanecen en vosotros, pedid lo que deseáis, y se realizará. Con esto recibe gloria mi Padre, con que deis fruto abundante; así seréis discípulos míos.»

Sant Pere i Sant Pau s'abracen.
Mosaic de la Catedral de Monreale
(s. XII). Palerm (Itàlia)

COMENTARI

Accés al Crist Ressuscitat. La clau de la contemplació

Els éssers humans, de vegades, ens sentim tan protagonistes de la nostra vida que acabem per creure'ns autosuficients. De tota manera, només cal experimentar una malaltia important, un conflicte mental o emocional, o bé un fracàs social, per adonar-nos de la nostra gran feblesa.

Aquesta actitud autosuficient, a poc a poc, va contaminant tota la vida, assenyaladament la perspectiva religiosa. Aleshores, la vida encara es complica més, ja que ens impedeix l'accés a la vida de Déu i, també, a la vivència del Crist ressuscitat. La raó d'aquest

bloqueig radica en el fet que, de vegades, hem fet un *petit déu* (ídol) de nosaltres mateixos, i això tanca la porta al Déu de la vida.

Pau va canviar de vida i va descobrir el Crist Ressuscitat quan va passar del protagonisme personal autosuficient a la contemplació de la iniciativa gratuïta del mateix Déu en la seva vida. Aquesta actitud contemplativa apareix sempre en l'experiència de les dones i els homes espirituals al llarg de la història.

Nosaltres, també, tenim accés al Crist Ressuscitat quan, com *els sar-*

ments units al cep, passem de l'ego tancat en la seva autosuficiència, que s'asseca espiritualment, a la contemplació del Misteri de Déu manifestat plenament en la tendresa del Crist.

Hi ha gent que pensa que aquesta contemplació equival a la passivitat. Ben al contrari, la contemplació suposa una gran activitat de netejar la ment i les emocions del nostre *esperit* (amb minúscula), per tal que puguem obrir la porta a la llum i la força que ve de *l'Esperit de Déu*.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

□ **Dilluns** (litúrgia hores: 1a setm.): Ac 14,5-18 / SI 113B / Jn 14,21-26 □ **dimarts:** Ac 14,19-28 / SI 144 / Jn 14,27-31a □ **dimecres:** Ac 15,1-6 / SI 121 / Jn 15,1-8 ■ **dijous:** Ac 1,15-17.20-26 / SI 112 / Jn 15,9-17 □ **divendres:** Ac 15,22-31 / SI 56 / Jn 15,12-17 □ **dissabte:** Ac 16,1-10 / SI 99 / Jn 15,18-21 □ **diu- menge** vinent, VI de Pasqua (lit. hores: 2a setm.): Ac 10,25-26.34-35.44-48 / SI 97 / 1Jn 4,7-10 / Jn 15,9-17 (o bé: 1Jn 4,11-16 / Jn 17,11b-19)

CENT ANYS DE LA SETMANA TRÀGICA

El ressò dels fets en la premsa

La premsa i les publicacions periòdiques del moment donaren un especial relleu als fets revolucionaris de juliol de 1909, amb l'aparició de suplementos extraordinaris, especialment en les revistes il·lustrades de l'època com, per exemple, *La Hormiga de Oro*, que durant un seguit de mesos publicà una secció gràfica titulada «Los sucesos de Barcelona», amb textos i expressives fotografies dels diversos estralls produïts a Barcelona i, també, a les principals poblacions de Catalunya.

Semblantment, la revista *La Actualidad* (dirigida pel periodista i polític Josep Roca i Roca) publicà, ja a finals d'agost de 1909, uns fascicles suggeridorament titulats: *La Semana Trágica ante el objetivo fotográfico*, enriquits amb valuoses imatges inèdites dels successos viscuts a les poblacions de Barcelona, Granollers, Sabadell, Sant Feliu de Guíxols i Manresa, amb expressives visions fotogràfiques dels edificis religiosos destruïts.

D'altres publicacions, com la revista *Razón y Fe* dels jesuïtes, es referiren, també, a la destrucció dels temples religiosos de la Ciutat Comtal com ara «Las parroquias de San Cugat, Santa Madrona, San Andrés, del Clot; la antigua iglesia de la Ayuda (servida por PP. Capuchinos), el antiguo y nobilísimo monasterio de Valldoncella».

També en les pàgines de la revista dels caputxins titulada *El Apostolado Franciscano*, passat escassament un mes de les grans calamitats esdevingudes durant la Setmana Tràgica, hi fou publicada l'agost de 1909 una extensa crònica a propòsit de la destrucció del santuari de l'Ajuda, on es féu referència a l'existència d'un pla de destrucció dels edificis religiosos a la ciutat de Barcelona.

Fra Valentí Serra de Manresa
Arxiver dels caputxins de Catalunya

CIVILITZACIÓ DE LA CONVIVÈNCIA

Europa i la seva identitat profunda

Europa neix de posar en comú i encreuar cultures nacionals europees. Com es podria definir Europa sense la relació amb la cultura russa (que li pertany i, alhora, és aliena a si mateixa)? Una Europa marcada per l'estratificació cultural i per l'intercanvi no pot ser un continent d'homes i dones buits. Hi ha arrels espirituals i humanistes que orienten una identitat profunda.

Aquesta identitat es reformula gràcies a una decisió voluntària i també a partir de la història i de la geografia que tenim al darrere. El mateix nacionalisme europeu, en bona part, té una història voluntarista, no associada al determinisme ètnic. En el clima espiritual europeu van madurar el sentit fort de la pau, la *pietas* cap a la vida i el valor de la vida humana.

Sobre un horitzó d'ascendències múltiples cal negociar i ampliar un pacte per viure junts. El mestissatge (que uneix) suggereix l'exigència, a totes les latituds, de negociar un pacte per viure junts amb altres que no són totalment estranys. Europa pot tenir un paper important en aquest procés.

Aquesta Europa sense imperi, si és forta en una solidaritat plurinacional, pot ser un espai de pau en el món contemporani. Molts aspectes de les cultures mundials es comuniquen amb un continent que s'assenta en una estratificació cultural antiga i una de més recent.

L'Europa que s'unifica és un espai de pau dins d'un món en què la guerra ha tornat a ser un instrument per resoldre els conflictes. La guerra fa el món més comprensible, com un quadre en blanc i negre, però és una manera terrible d'entendre'l.

Andrea Riccardi
(*Convivre*, Ed. RBA Llibres, Barcelona 2007)

SANTORAL

10. ✠ Diumenge V de Pasqua. Sant Joan d'Àvila (1499-1569), prev., apòstol d'Andalusia i patró del clergat secular espanyol; sant Antoni de Florència, bisbe; santa Beatriu, vg.

11. Dilluns. Sant Anastasi (s. III-IV), mr. a Badalona, fill i patró de Lleida; sant Ponç (o Poni), bisbe, patró dels herbolaris; sant Eudald, mr. venerat a Ripoll (978); sant Felisa, mr.; beat Domènec Iturrate, prev. trinitari basc.

12. Dimarts. Sants Nereu i Aquileu (s. III-IV), soldats mrs. a Roma; sant Pancreàç (s. III-IV), mr. romà; sant Domènec de La Calzada (Rioja), patró dels enginyers de camins, canals i ports; beat Francesc de Siena, prev. servita.

13. Dimecres. Mare de Déu de Fàtima (Portugal); sant Pere Regalat, rel. franciscà; sant Muç o Muci, prev. i mr.; sant Miquel de Garikoitz (†1863), prev. basc,

fund. cong. del Sagrat Cor de Bétharam; santa Maria-Dominica Mazzarello, vg., fund. Salesianes (FMA 1872).

14. Dijous. Sant Maties o Macià, apòstol afegit (Ac 1,15-26); santa Gemma Galgani, vg. seglar; sant Pasqual I, papa.

15. Divendres. Sant Isidre (s. XI-XII), llaurador, de Madrid, casat amb Maria de la Cabeza, patró de la pagesia; sant Torquat, bisbe de Guadix i mr.; santa Joana de Lestonnac, rel. viuda, fund. Companyia de Maria, de Bordeus (ODN, 1607); sant Eufraasi, bisbe i mr. (també es pot celebrar l'endemà, dia 16).

16. Dissabte. Sant Honorat, bisbe, patró dels forners o flequers; sant Joan Nepomucè, prev. de Praga i mr. del secret de confessió; sant Simó Stock, prev. carmelità; santa Margarida de Cortona, terciària franciscana; sant Germer, bisbe.

EL HIMNO AL AMOR

«El amor no pasa nunca»

«El amor no pasa nunca» (1Co 13, 8). El término griego *piptein* muchos exegetas lo traducen por *pasar* y relacionan esta afirmación con la frase siguiente,

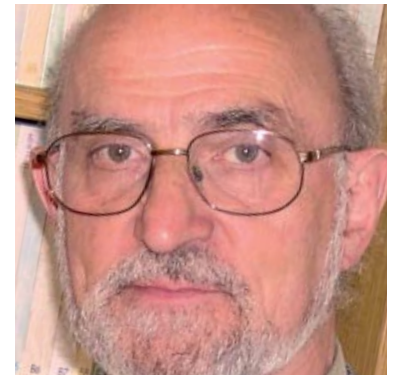
donde Pablo muestra que sólo el amor permanece, mientras que los dos dones que son tan importantes para los corintios —conocimiento y don de profecía— no sólo pasan, sino que son anulados.

Pablo describe la oposición entre el amor y los otros dos carismas con otra imagen: el saber y el don de profecía son *inmaduros*; el amor, por el contrario, es madurez. El saber y el don de profecía revelan sólo un aspecto de Dios. El amor, sin embargo, nos introduce en el mismo Dios.

Si en medio de la trivialidad y la banalidad de la vida diaria vivimos del amor que Dios nos regala, participamos de Dios. Y este ser partícipes de Dios llegará a su perfección cuando Cristo se revele en su gloria. Porque «Dios es amor» (1Jn 4,16), el amor permanecerá también cuando lleguemos a la perfección en Dios. No es sólo un don de Dios que se nos da aquí, en el camino de nuestra vida terrena, como ayuda para que el mundo llegue a plenitud. Es más bien Dios mismo. Y Dios no pasa nunca. Él nos consume en la muerte de un modo que hasta ese momento no era posible. Nos regala la unidad consigo mismo y en esta unidad nos concede la perfección del amor. El amor se consume en la muerte. Y sobrevive a la muerte. Es más fuerte que ella. En la muerte será perfecto. Y toda la inmadurez y la fragilidad de nuestra existencia humana pasarán para que Dios nos lleve a la madurez de su amor.

Anselm Grün
(*El Himno al amor de San Pablo*, Editorial Sal Terrae, Santander 2008)

ENTREVISTA

► **SEBASTIÀ JANERAS**

Clàssics del segle xx

Quan tot just fa quatre anys de la publicació del darrer volum, el que feia 100, de la col·lecció «Clàssics del Cristianisme», el proper dimarts, 12 de maig, a les 19.30 h, es presentarà a l'Aula Magna del Seminari Conciliar de Barcelona una nova sèrie que porta per títol «Clàssics cristians del segle xx». Es tracta de vint volums, que seran publicats al ritme de tres anuals. L'obra és publicada per la Facultat de Teologia de Catalunya, patrocinada per la Conferència Episcopal Tarraconense i editada per Edicions Pòrtic (Grup 62), i també la dirigeix Sebastià Janeras, doctor en ciències eclesiàstiques orientals i llicenciat en filologia clàssica. Hi ha la possibilitat de subscriure's a la col·lecció a través de la Secretaria de la Facultat de Teologia (Tel. 934 534 925).

Com serà aquesta nova col·lecció?

La Facultat de Teologia de Catalunya va decidir emprendre'n una de nova que fos com la continuació de «Clàssics del Cristianisme». Es tractava d'avançar en el temps i de centrar-nos en autors del segle xx ja traspassats. En total seran vint volums i la selecció dels autors ha estat feta pel consell assessor de la col·lecció, que formem els professors Josep Castanyé, Lluís Duch, Salvador Pié, Armand Puig i jo mateix.

Els primers volums a qui estan dedicats?

Un és consagrat a Dietrich Bonhoeffer. Les seves *Cartes des de la presó* havien estat ja traduïdes al català. Aquesta traducció, revisada i completada per Lluís Duch, torna a posar d'actualitat aquesta figura. El segon presenta una obra significativa del P. Yves Congar, *Un poble messiànic*, traduïda per Joan Llopis, i amb una introducció molt clarificadora de Joan Planellas. El tercer recull, d'acord amb el criteri d'incloure també pensadors cristians catalans, alguns textos significatius de Joan Maragall, Carles Cardó, Joan Baptista Manyà i Bartomeu Xiberta. Han estat aplegats sota el títol comú *Pensament cristià i Catalunya*.

Podem parlar també d'una col·lecció ecumènica?

Sí, s'ha volgut que fos d'autors cristians de les diverses tradicions, tot i que —com és lògic— els catòlics hi són majoria: nou autors catòlics, set de protestants, un d'anglicà i tres d'ortodoxos. Si unim, per tant, els vuit volums de la Reforma (protestants i anglicà) d'aquesta col·lecció, als catorze de la col·lecció precedent, tenim una significativa biblioteca de la Reforma, com dèiem ja llavors, l'única que existeix en català.

► **Oscar Bardají i Martín**

AGENDA

Dilluns 11 i divendres 15 de maig.—

XXIII Trobada interdiocesana a Barcelona de Vida Creixent per la celebració dels 25 anys, amb el tema «Un compromís esperançat». El dia 11 hi haurà una sessió acadèmica: «Els cristians laics en el món d'avui». El dia 15 a les 11 del matí, Eucaristia a la basílica Santa Maria del Mar, presidida pel cardenal Sotchi i concelebrada pels bisbes de Catalunya.

Del 29 d'abril al 16 de maig.—Exposició a la Biblioteca Pública de Lleida amb el tema «El Sutra del Lotus», un missatge de pau i de coexistència harmoniosa. Aquesta exposició vol ésser una preparació per al 4t Parlament Català de les Religions que tindrà lloc el proper 14 de juny a la ciutat de Lleida.

Divendres 15 de maig.—A les 20.00 h, a l'Acadèmia Mariana, cinema-jove.

Dissabte 16 de maig.—A les 9.30 h del matí, i a l'Acadèmia Mariana, Jornada de formació per a animadors: «Acompanyament a adolescents i joves».

Dissabte 16 de maig.—A l'Acadèmia Mariana, i a les 17 h, Curs sobre l'Evangelí de Marc.

Dissabte 30 de maig.—Vetlla de Pentecosta als locals de la parròquia Santa Teresa Jornet. A les 6 de la tarda, xerrada de Mn. Xavier Navarro, «l'avui, què ens diu l'Esperit?». A les 7 h missa amb la comunitat parroquial, presidida pel senyor bisbe diocesà Joan Piris. A les 20 h treball en grups i posada en comú.

Dissabte 30 de maig.—A Sant Llorenç solemne Vigília de l'Adoració Nocturna, en commemoració del seu 125 aniversari.

II Pelegrinatge a Terra Santa.—Organitzat per l'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes. Tindrà lloc del 6 al 13 de juliol. Informacions i inscripcions al telèfon 678 952 833.

Pelegrinatge Jove a Terra Santa.—Organitzat pel Secretariat Interdiocesà de Joventut de Catalunya i Balears. Tindrà lloc del 16 al 24 de juliol. Informació i inscripcions: Delegació Diocesana de Joventut, als telèfons 669 904 051 o 934 121 551.

Pelegrinatge a Roma.—Per assistir el dia 11 d'octubre a la canonització de cinc beats, dos d'ells molt relacionats amb congregacions religioses de la nostra diòcesi, el P. Francesc Coll i Joana Jugan.

El dia 20 d'abril.—Els carmelites descalços reunits en Capítol a Fàtima han elegit com a Superior General de l'orde, per als 6 propers anys, el P. Saverio Cannistrà, italià de Calàbria, nat al 1958. És especialista en filologia, filosofia i teologia. Professor a diferents universitats i formador de joves a la seva província.

Agenda actualitzada a la pàgina web: www.bisbatlleida.org

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

Concurs per a escolars

El propassat dia 22 d'abril, la Delegació Diocesana d'Ensenyament de Lleida lliurà els premis del concurs bíblic al paranimf de l'edifici de la Mariana. Aquest premi és convocat cada any pel grup Avant de Terrassa, de la Federació de Cristians de Catalunya, per a tots els escolars del territori català.

En la present edició han participat 1.836 nenes i nens del bisbat de Lleida, així com també mig centenar d'entitats entre escoles i parròquies. Inicià l'acte Mn. Lluís Sallan, delegat diocesà; a continuació donà la benvinguda als pares, professors i alumnes assistents la senyora Roser García, delegada diocesana de catequesi, acompanyada en la mesa presidencial per la senyora Immaculada Abadías, directora del CEIP Joan XXIII de Lleida i pel senyor Josep Birbe, Di-

rector titular del Col·legi Episcopal Mare de Déu de l'Acadèmia.

El concurs que, en la seva modalitat de redacció assoleix la 24 edició, està organitzat en tres categories, segons l'edat dels concursants, els quals poden participar-hi en la modalitat de redacció, dibuix i informàtica.

La finalitat del concurs és difondre els valors ètics, culturals i religiosos del missatge bíblic, que configuren la base de la nostra cultura. A l'efecte de l'edició d'aquest any pretenia mostrar els valors ètics que aporten densitat humana a la vida de les persones, utilitzant com a recurs expressiu el llenguatge intuïtiu, plàstic i literari. En aquest sentit els infants que hi han participat han reflexionat i debatut aquesta qüestió a partir d'algunes de les paràboles evangèliques.

Als 50 anys de la convocatòria del Concili Vaticà II (1959 - 2009)

Taula rodona sobre el tema:

«Un altre món és possible. La crisi actual, una oportunitat per a l'esperança»

26 de maig 2009, a l'Aula Magna, Rectorat de la UdL amb:

Monsenyor Joan Piris, bisbe de la diòcesi de Lleida

Sr. Joan Viñas, rector de la Universitat de Lleida

Sr. Amadeu Bonet, director de l'Escola de l'Esplai.

Organitza:

Universitat de Lleida i l'Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida (IREL)

EL SETRILL

Al bisbat hi ha tot

N'he de parlar. La notícia, en aquest moment d'escriure, és que el nostre bisbe diocesà Joan Piris acaba d'ésser elegit president de la Comissió de Mitjans de Comunicació Social (MCS) de la Conferència Episcopal Espanyola. I, com a president, serà també membre de la Comissió Permanent de l'episcopat espanyol. Enhorabona Sr. Bisbe Joan! Ens alegrem per aquesta tasca que els bisbes de l'Estat Espanyol li confien a ell com a persona. Però també, per què per ell i amb ell, el nostre bisbat de Lleida contribuirà i col·laborarà a la bona presència de l'Església catòlica a Espanya.

Estem davant una nova experiència. Sabem que en una diòcesi o Església particular, i a partir d'ella, existeix l'Església universal una i única. Tota la realitat profunda de l'Església de Jesús és pre-

sent en cada Església local. Això vol dir, amb paraules senzilles, que allò que fem i vivim com cristians al bisbat de Lleida, en comunió amb el nostre bisbe, va a missa, és bo i meravellós. I no ens cal copiar o envejar altres bisbats, encara que siguin tan coneguts com Madrid, Toledo o València, per exemple.

Això dit, cal afegir que l'Església catòlica és la comunió d'esglésies particulars o locals. Per tant, totes juntes han de contribuir al bé de totes. L'aïllament no és eclesial. La Conferència Episcopal Espanyola, com també la Tarraconense per a Catalunya, és el col·legi de bisbes que desplega aquesta missió.

Josep Alexandre Baró

Director del Departament de Mitjans de Comunicació Social del bisbat de Lleida